

ก็เลยฉางทางให้หลวงพ่อทั้ง ๒ องค์ได้ สำเร็จ

สร้างวัดพระธรรมกาย

เรื่องการสร้างวัดพระธรรมกาย คุณยายเล่าว่า

“ที่วัดปากน้ำมันคับแคบ ยายชอบที่โล่ง ๆ ออกไปกลางทุ่งเห็นพระอาทิตย์ตกดินดวงแดง ๆ ยายมันคนชาวไร่ชาวนา เมื่อก่อนเคยออกจากบ้านไปไถนาตั้งแต่พระอาทิตย์ยังไม่ขึ้น เห็นด้าวประกายพริกพันยอดไม้ไผ่แจ่ว เคยอยู่ที่อากาศดี ๆ มาอยู่กรุงเทพฯ ที่แคบ ๆ มันอึดอัด”

พอหลวงพ่อัมมขโยบวช เมื่อตอนปี ๒๕๑๒ คุณยายก็ให้ลูกศิษย์พาไปเที่ยวหาที่ดินทำเลดี ๆ อยู่กลางทุ่งกว้าง ๆ ดินแม่น้ำหรือคลองใหญ่ ๆ ในที่สุด...ก็ได้ที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งวัดในปัจจุบัน เป็นที่ซึ่งคุณหญิงประหยัด แพทย์พงศาวิสุทธาธิปัตย์ กับลูกสาว คือ คุณวรรณีสุนทรเวช ยกให้

ตอนเริ่มสร้างวัด คุณยายตั้งกองบอญอยู่ที่บ้านธรรมประสิทธิ์ กับหลวงพ่อัมมขโย บางวันต้องพาเจ้าภาพมาดูที่ ดูโครงการ เพื่อชวนเขาทำบุญ แดดก็ร้อน แผ่นดินก็แตกกระแหง แต่คุณยายก็สู้อดทน

"ยายเหนื่อยจังเลย นั่งรับแขก ชวนคนทำบุญ กลัวไม่มีเงินไปจ้างเข้าขุดดินสร้างวัด ศาสนาพุทธนี้เราต้องทำบุญ พวกสมบัติพวกที่ดินที่เรามีกันเดี๋ยวนี้ ตายแล้วเอาติดตัวไปไม่ได้ ถ้าจะเอาไปต้องเอาไปทำบุญ พอไปเกิดใหม่ มันก็มาเกิดเป็นสมบัติของเราอีก ถ้าตายแล้วสูญ ยายไม่ทำบุญหรอก แต่นี่มันไม่สูญ มันต้องเกิดใหม่อีก ยายถึงต้องสร้างวัด ต้องอธิษฐาน เกิดใหม่ให้มีสมบัติทำบุญทำทานมาก ๆ

สร้างบุญกว่าจะได้เกิดเป็นมนุษย์นี้ ไม่ใช่ของง่าย ๆ นะ สมัยก่อนที่ยายยังอยู่วัดปากน้ำ ยายเคยระลึกชาติดู ยายนี้เกิดเป็นสัตว์มาทุกชนิด ยายใช้กรรมมาหมดแล้ว ถึงได้มาเป็นมนุษย์ ทีนี้ยายก็ระลึกชาติไปดูคนอื่นอีก มันก็โง่เหมือนกันทุกคน เพราะฉะนั้นเรามาเกิดเป็นมนุษย์ได้มีดีนักหนาแล้ว ได้สร้างบุญสร้างกุศลสร้างบารมี

พระพุทธเจ้าท่านสร้างบุญมา ๔ อสงไขยแสนกัปเป็นอย่างน้อย ยายนี้เพิ่งได้นิดเดียวเท่านั้น อย่างนี้ตามท่านไม่ทัน"

ปี พ.ศ.๒๕๑๘ สร้างวัดเสร็จไปส่วนหนึ่ง มีศาลา มีกุฏิให้อยู่แล้ว คุณยายจึงย้ายจากบ้านธรรมประสิทธิ์มาอยู่วัดพระธรรมกาย พอมาอยู่ในพื้นที่ที่กำลังบุกเบิก ได้รู้ได้เห็นความจำเป็นในการก่อสร้างอาคารต่าง ๆ ด้วยตาตนเองมากขึ้น คุณยายก็ลงลุยงานร่วมกับลูกศิษย์หนักขึ้นกว่าเดิม

"ยายช่วยเขาสร้างวัดโหมงานหนัก ทั้งหยาบ ทั้งละเอียด เจ้าหน้าที่สนามม้า ยายยังชวนเขามาสร้างศาลา ก็ได้ศาลาจากตุ (จาทุมหาราชิกา) มาหลังหนึ่ง กุฏิพระก็หลัง ๆ ยายหาเจ้าภาพมาสร้างหมด หอระฆัง อาคาร ๒ ชั้น ยายบอกบุญมาทั้งนั้น ตอนนั้นยายเหนื่อยจังเลย กินน้อย นิ่งมาก นอนก็ไม่ค่อยหลับ ยายเลยป่วย ลูกไม่ขึ้น เขาพายายไปให้หมอจุฬารตรวจ

หมอเขาบอก ยาย ๆ ยายไม่เป็นโรคอะไรหรอก แต่ยายขาดอาหาร เขาก็สั่งให้กินไอ้โน่น ไอ้นี้ อาริพนธ์มันก็จัดให้ ไม่อร่อยหรอก กินไปเหมือนกินยาอยู่มา ๆ ชินแสมาตรวจอีกคน มาแหมะข้อมือยาย เขาบอกให้กินยาหม้อ ยายก็กิน มันก็ค่อย ๆ หาย ยายป่วยเสียร่วม ๓ ปี ตั้งแต่นั้นมาเขาให้กินอะไร ยายก็เชื่อ ไม่เอาแล้ว ยายกลัวป่วย เต็มสร้างวัดไม่เสร็จ ต้องเอาทางสายกลาง ยายเชื่อพระพุทธเจ้า"